

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Lubomíra Ptáčka, Ph.D., a přísedících JUDr. Marka Bodláka, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Jiřího Machourka a prof. JUDr. PhDr. Miloše Večeři, CSc. při ústním jednání dne 20. 11. 2019 ve věci návrhu **městského státního zástupce v Praze** ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. 2 SPR 110/2019, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. T. S.**, státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze, zast. Mgr. Michalem Mazlem, advokátem se sídlem Belgická 276/20, Praha 2,

t a k t o :

I.

Podle § 14 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

s e z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného

Mgr. T. S.,

státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze,

v části,

která mu kladla za vinu, že

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zástupce stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 tr. řádu, které státnímu zástupci ukládá postupovat v projednání věci bez zbytečných průtahů, byl jako státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze opakovaně vědomě nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny ke zpracování, v následujících případech (dle původního číslování kárného návrhu):

6. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 36/2018 c) poté, co dne 2. 7. 2018 obdržel od policejního orgánu PČR NPC podnět k vyžádání údajů, které jsou předmětem bankovního tajemství podle § 8 odst. 2 tr. řádu od

Československé obchodní banky, a.s., České spořitelny, a.s., Wüstenrot - stavební spořitelny, a.s., Českomoravské stavební spořitelny, a.s., UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Komerční banky, a.s., BNP Paribas Personal finance, a.s. a Equa bank, a.s. předal je k vypracování nástinů žádostí vyššímu úředníkovi státního zastupitelství až dne 2. 10. 2018, čímž způsobil nedůvodný průtah delší než 3 měsíce,

8. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 165/2018
a) poté, co dne 1. 2. 2018 obdržel od policejního orgánu PČR NPC pod č. j. NPC 868-91/TČ-2017-2200PR podnět k přibrání policejních a justičních orgánů Slovenské republiky ke společnému vyšetřovacímu týmu na tento podnět nereagoval a k vyřízení podnětu došlo až dne 12. 3. 2018, kdy na podkladě urgency Eurojustu byla věc přidělena k vyřízení jinému státnímu zástupci,

9. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 12/2017
a) poté, co dne 29. 11. 2017 obdržel od policejního orgánu PČR KŘP hl. m. Prahy KRPA 2745-210/TČ-2016-000074 podnět k vyžádání právní pomoci ze Slovenské republiky ze dne 28. 11. 2017, předal vyhotovenou žádost o právní pomoc k vypravení až dne 20. 2. 2018 čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více téměř 3 měsíců,
b) poté co dne 12. 1. 2018 obdržel od policejního orgánu PČR KŘP hl. m. Prahy KRPA 2745-213/TČ-2016-000074 podnět k vyžádání údajů z Centrálního registru účtů byla tato žádost vyřízena zastupující státní zástupkyní až dne 12. 3. 2018, čímž ve věci způsobil nedůvodný průtah v trvání 2 měsíců,

protože

kárný navrhovatel vzal v této části svůj návrh zpět.

II.

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

kteřá byla uzavřena mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněným dne 11. 11. 2019.

III.

V souladu se schválenou dohodou o vině a kárném opatření se

Mgr. Tomáš Saňa,

státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze,

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

pokračování

u z n á v á v i n n ý m , ž e

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zástupce stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 tr. řádu, které státnímu zástupci ukládá postupovat v projednání věci bez zbytečných průtahů, byl jako státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze opakovaně vědomě nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny ke zpracování, zejména pak v následujících případech (dle původního číslování kárného návrhu):

1. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 82/2017
 - a) poté, co dne 8. 12. 2017 obdržel od policejního orgánu Policie ČR KŘP hl. m. Prahy podněty sp. zn. KRPA 403138-414/TČ-2016-000074 k vyžádání právní pomoci v Maďarské republice a Slovenské republice, předal vyhotovené právní pomoci k vypravení až ve dnech 13. a 17. 4. 2018, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání 4 měsíců,
 - b) poté, co byly dne 10. 1. 2018 a 26. 10. 2018 doručeny zprávy ze Slovenské republiky Okresné prokuratury Komárno sp. zn. Pnm 211/117 vyžádané na podkladě právní pomoci do doby konání vnitřního dohledu dne 10. 4. 2019, tyto zprávy nepředal policejnímu orgánu, ponechal je v dozorovém spise a způsobil tak nedůvodný průtah v trvání 15 měsíců a více než 5 měsíců,
 - c) poté, co dne 19. 12. 2018 obdržel od policejního orgánu Policie ČR KŘP hl. m. Prahy podnět sp. zn. KRPA 403138-414/TČ-2016-000074 k vyžádání právní pomoci v Maďarské republice tuto nevyhotovil až do doby konání vnitřního dohledu dne 10. 4. 2019, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 3 měsíce,
2. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZN 94/2016
 - a) poté, co dne 8. 2. 2018 obdržel od policejního orgánu PČR KŘP hl. m. Prahy pod sp. zn. KRPA 514666-113/TČ-2015-000092-ŠE ze dne 6. 2. 2018 podnět k vyžádání údajů, které jsou předmětem bankovního tajemství podle § 8 odst. 2 tr. řádu od Raiffeisenbank, a.s., předal vyhotovenou žádost k vypravení až dne 14. 6. 2018, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 4 měsíců,
 - b) poté, co dne 20. 2. 2018 obdržel od policejního orgánu PČR KŘP hl. m. Prahy KRPA 514666-115/TČ-2015-000092-ŠE podnět k vyžádání právní pomoci z Polské republiky ze dne 14. 2. 2018, předal vyhotovenou žádost o právní pomoc k vypravení resp. pořízení jejího překladu do jazyka polského až dne 14. 6. 2018 a vyhotovení překladu urgoval u překladatelky až po upozornění policejního orgánu ze dne 8. 8. 2018, že právní pomoc dosud nebyla doručena; žádost tak byla doručována polské straně až dne 31. 8. 2018, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 6 měsíců,
 - c) poté, co byly dne 15. a 16. 10. 2018 polskou stranou doručeny zprávy vyžádané na základě právní pomoci od Okresní prokuratury v Krakově pod sp. zn. PO IV Oz.o 13.2017 a od Okresní prokuratury v Opolu pod sp. zn. PO IV Oz.o 13.2017 nepředal výsledky právní pomoci policejnímu orgánu až do doby konání vnitřního dohledu dne 10. 4. 2019, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 5 měsíců,
 - d) poté, co dne byla dne 13. 11. 2018 policejním orgánem předložena stížnost poškozeného do usnesení o odložení věci podle ustanovení § 159a odst. 5 tr. řádu, k němuž dal dozorový státní zástupce pokyn, a dne 18. 12. 2018 bylo předloženo písemné odůvodnění této

stížnosti, nepředložil věc Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze s odkazem na ustanovení § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu k rozhodnutí až do dne konání vnitřního dohledu 10. 4. 2019, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání téměř než 4 měsíců, a jednání se dopustil přesto, že za průtahy v této věci byl již rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného jednou postižen rozhodnutím ze dne 26. 9. 2017, čj. 12 Ksz 2/2017-42.

3. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 43/2018 poté, co bylo dne 12. 10. 2018 rozhodnuto Vrchním státním zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 VZT 661/2018 o příslušnosti Městského státního zastupitelství v Praze k výkonu dozoru ve věci a spisový materiál byl předložen dne 30. 10. 2018, tento spisový materiál bezodkladně nepředal policejnímu orgánu a učinil tak až dne 3. 4. 2019 v návaznosti na provádění vnitřního dohledu, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 5 měsíců,

4. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 152/2018, poté co dne 4. 1. 2019 obdržel od policejního orgánu PČR NPC pod sp. zn. NPC 1545-1/TČ-2018-200PR podnět k podání žádosti o předání trestního řízení do Itálie, tuto žádost nevyřídil až do dne konání dohledové проверки dne 10. 4. 2019, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 3 měsíců,

5. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 156/2018 a) poté, co byly dne 29. 11. 2018 policejním orgánem PČR NPC předloženy stížnosti do usnesení o zahájení trestního stíhání sp. zn. NPC-579-92/TČ-2018-2200PR dne 23. 8. 2018, o těchto stížnostech rozhodl až dne 13. 2. 2019, a to přesto že se jednalo o stížnosti osob umístěných ve vazbě a k vydání usnesení o zahájení trestního stíhání došlo již dne 23. 8. 2018,

b) poté, co byla dne 6. 2. 2019 policejním orgánem PČR NPC předložena stížnost obviněného Mašovice do usnesení o zahájení trestního stíhání sp. zn. NPC-579-92/TČ-2018-2200PR dne 6. 11. 2018, o této stížnosti rozhodl až dne 27. 3. 2019, a to přesto že se jednalo o stížnost osoby umístěné ve vazbě a k vydání usnesení o zahájení trestního stíhání došlo již dne 6. 11. 2018,

c) poté, co byl dne 3. 12. 2018 předložen policejním orgánem podnět k vydání Evropského vyšetřovacího příkazu do Spolkové republiky Německo, vyhotovil Evropský vyšetřovací příkaz až dne 2. 4. 2019, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání téměř než 4 měsíců,

6. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 36/2018 a) poté, co byly dne 5. 4. 2018 policejním orgánem předloženy stížnosti obviněných do usnesení PČR NPC sp. zn. NPC 561-309/TČ-2017-2200PR ze dne 21. 2. 2018 o zahájení trestního stíhání, vyzval obhájce k doplnění stížností a až dne 31. 8. 2018 je předložil Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze s odkazem na ustanovení § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu, neboť k vydání rozhodnutí dal pokyn, a to přesto, že se jednalo o stížnosti osob umístěných ve vazbě, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 4 měsíců, b) poté, co byly dne 4. 7. 2018 policejním orgánem předloženy stížnosti obviněných do usnesení PČR NPC sp. zn. NPC 561-977/TČ-2017-2200PR ze dne 11. 6. 2018 o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 odst. 5 tr. řádu, o nich rozhodl až dne 19. 9. 2018, a to přesto, že se jednalo o stížnosti osob v době jejich podání umístěných ve vazbě, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 3 měsíců,

pokračování

d) poté, co dne 16. 11. 2018 obdržel od policejního orgánu informaci o tom, že společně s vyhotovenou právní pomocí Zemského soudu v Korneuburgu, nebyla tímto orgánem zaslána příloha obsahující důkazy zaznamenané na CD nosiči a byl požádán o její dodatečné vyžádání, vyhotovil žádost o doplnění právní pomoci až dne 7. 3. 2019, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání téměř 4 měsíců,

7. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 168/2018 poté co dne 20. 8. 2018 a následně ještě dne 14. 9. 2018 obdržel od policejního orgánu Policie ČR NPC podněty čj. NPC 318-58/TČ-2018-2200PR a NPC 318-89/TČ-2018-2200PR k vyžádání údajů z Centrálního registru účtů a čj. NPC 318-88/TČ-2018-2200PR k vyžádání údajů od Generálního finančního ředitelství tyto žádosti nevyřídil až do dne 31. 1. 2019, kdy policejní orgán sdělil, že na vyhotovení žádostí netrvá a nahradil je žádostí novou, čímž ve věci způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 5 měsíců, a to přesto, že ve věci byli obvinění stíháni vazebně,

8. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 165/2018 b) poté, co dne 26. 7. 2018 obdržel od policejního orgánu PČR NPC podnět čj. NPC 968-260/TČ-2200PR k vyžádání právní pomoci ve Spolkové republice Německo, do doby konání vnitřního dohledu dne 10. 4. 2019 o něm žádným způsobem nerozhodl, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 8 měsíců,

c) poté, co byly dne 2. 1. 2019 policejním orgánem PČR NPC předloženy stížnosti do usnesení o zahájení trestního stíhání čj. NPC-868-564/TČ-2017-2200Pr ze dne 15. 10. 2018 a dne 17. 1. 2019 bylo předloženo odůvodnění stížnosti obviněného L., rozhodl o těchto stížnostech až dne 26. 2. 2019, a zároveň tak porušil zákon v ustanovení § 146 odst. 2 písm.

a) tr. řádu, neboť stížnosti měly být předloženy Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze k rozhodnutí proto, že k vydání rozhodnutí dal dozorový státní zástupce dne 12. 10. 2018 pokyn, a postupoval tak přesto, že se jednalo o stížnosti osob umístěných ve vazbě, čímž způsobil nedůvodný průtah, jehož trvání bude zvýšeno o dobu, v níž bude Nejvyšší soud rozhodovat o zrušení předmětného usnesení napadeného stížností pro porušení zákona,

d) poté, co byly dne 9. 10. 2018 doručeny cestou Krajského státního zastupitelství v Brně výsledky právní pomoci ve Spolkové republice Německo zpracované Zemským soudem v Eisenstadtu tyto materiály, nepředal policejnímu orgánu až do doby konání vnitřního dohledu dne 10. 4. 2019, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 6 měsíců,

10. Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 215/2018 poté, co dne 13. 2. 2018 obdržel poslední stížnost proti usnesení policejního orgánu PČR KRPA hl. m. Prahy čj. KRPA 350401-252/TČ-2016-000075 ze dne 24. 1. 2018, kterým byla dle § 159a odst. 1 tr. řádu odložena věc podezření z trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku o této stížnosti rozhodl usnesením až dne 21. 5. 2018, které předložil k vypravení dne 29. 5. 2018, přičemž napadené usnesení zrušil a vyslovil právní názor o důvodném podezření z naplnění skutkové podstaty trestného činu, čímž způsobil nedůvodný průtah v trvání více než 3 měsíce, a přes vyslovený právní názor neučinil v období od vydání svého rozhodnutí do dne 30. 11. 2018, kdy bylo doručeno rozhodnutí policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žádný úkon směřující k jeho vydání nebo jinému skončení věci, vyjma dotazu na stav řízení ze dne 9. 8. 2018, čímž způsobil další průtah ve věci v trvání 6 měsíců,

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství a odbornost jeho postupu,

č í m ž s p á c h a l

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření
snížení platu o 20 % na dobu 2 (dvou) let.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

[1] Kárný navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení dne 19. 7. 2019. Týkal se 24 průtahů, případně zahrnujících i neodborný postup, v 10 věcech a jako kárné opatření bylo navrhováno odvolání z funkce státního zástupce. Kárný navrhovatel poukázal i na to, že kárně obviněný byl uznán vinným kárným proviněním dvěma rozhodnutími kárného soudu. V rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2014, čj. 12 Ksz 3/2014 – 56, byl uznán vinným kárným proviněním spočívajícím v nedbalém přezkoumání soudem uložených trestů a v nevyužití práva na podání odvolání, čímž došlo k uložení zjevně nepřiměřeně nízkých trestů, navíc uložených v rozporu s jeho návrhem jako intervenujícího státního zástupce. Za toto jednání mu bylo uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 10% na dobu 4 měsíců. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2017, čj. 12 Ksz 2/2017 – 42, byl kárně obviněný uznán vinným kárným proviněním spočívajícím v opakovaných průtazích v rámci výkonu dozoru v 7 věcech a celkem 13 útocích. Za toto kárné provinění mu bylo uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 30% na dobu 1 roku. I v dané věci se jednalo o průtahy výkonu dozoru téměř ve všech věcech, které byly dozorovému státnímu zástupci přiděleny a v nichž vykonával dozor delší dobu. Zároveň mu bylo uloženo v letech 2012 až 2016 celkem 5 výtek podle § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), vždy za průtahy v dozorové činnosti.

[2] Dne 29. 10. 2019 předložil kárný navrhovatel soudu návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření, kterou uzavřel s kárně obviněným dne 23. 10. 2019. Tento návrh odůvodnil tak, že kárně obviněný uvažil svoje problémy s výkonem dozoru v trestním řízení na úrovni krajského státního zastupitelství a požádal nejdříve o stáž a následně i o přeložení k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 4. Podle vlastního vyjádření a podle vyjádření obvodní státní zástupkyně získal přeložením novou motivaci pro svoji práci, která ho zajímá více než dosud vykonávané dozory, které pro jejich složitost a osobní situaci nezvládal. Obvodní státní zástupkyně je hodnocen kladně. Vycházel i z životní situace kárně obviněného, který dosáhne 50 let věku a je po celou dobu svého profesního života státním zástupcem. Navíc pečuje o malé děti a na jeho příjmu je finančně

pokračování

závislá i jeho rodina. Při úvaze o trestu trval na druhé nejvyšší možnosti trestu s tím, že při platovém poklesu o 10 %, spojeném s přechodem na nižší stupeň státního zastupitelství, který je navíc trvalý, považoval za legitimní trest ve výši snížení platu o 20% na dobu 2 let.

[3] V rámci předběžného šetření podle § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o kárném řízení“) předseda senátu ověřil, že kárný návrh má oporu v podkladech, uzavřená dohoda odpovídá návrhu na zahájení kárného řízení a pro skutky, které jsou předmětem kárného návrhu, nebyl dříve postižen. Zjistil však, že u dílčích útoků kárného provinění uvedených v návrhu pod body 6. písm. c), 8. písm. a), 9. písm. a) a b) trvala v agendě KZV nečinnost kárně obviněného dobu 3 měsíců či kratší. Průtah dosahující intenzity kárného provinění podle dosavadní rozhodovací činnosti kárného senátu zpravidla nastává až v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT (KZV) a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstřících ZN a ZM (KZN) (viz rozhodnutí Nejvyššího správního ze dne 9. 3. 2015, čj. 12 Ksz 13/2014-71, a na něj navazující konstantní rozhodovací praxi – k jejímu shrnutí viz například bod 33 rozhodnutí ze dne 29. 5. 2018, čj. 12 Ksz 1/2018-55). Vyzval proto kárného navrhovatele i kárně obviněného, aby se vyjádřili k tomu, proč se domnívají, že i v případě těchto dílčích útoků se jednalo o průtahy dosahující intenzity kárného provinění.

[4] V návaznosti na výzvu předsedy senátu vzal kárný navrhovatel podáním ze dne 11. 11. 2019 ohledně dílčích útoků uvedených v kárném návrhu pod body 6. písm. c), 8. písm. a) a 9. písm. a) a b) návrh na zahájení kárného řízení zpět a předložil nově uzavřenou dohodu o vině a kárném opatření ze dne 11. 11. 2019, ve které již nebyly obsaženy tyto dílčí útoky, jinak byla dohoda uzavřena ve stejném znění, jako původní.

[5] Dne 20. 11. 2012 proběhlo ve věci ústní jednání. Při něm předseda senátu kárně obviněného poučil v souladu s § 314q odst. 3 tr. řádu, přičemž kárně obviněný potvrdil, že sjednané dohodě rozumí, prohlášení o tom, že spáchal skutek, který mu je kladen za vinu, učinil dobrovolně a bez nátlaku a byl poučen o svém právu na obhajobu a jsou mu známy důsledky sjednání dohody, tedy že se vzdává práva na projednání věci při ústním jednání.

[6] Při jednání soud vyslechl obviněného. Při svém výslechu uvedl obdobné skutečnosti, které soudu sdělil již dříve ve svých písemných podáních. Ve výslechu a svých podáních zejména poukázal na to, že v soustavě státního zastupitelství působí po celou svou profesní dráhu od roku 1999, tedy více než 20 let. Začínal na obvodním státním zastupitelství. V roce 2001 byl přidělen k Městskému státnímu zastupitelství. Práce ho velmi bavila. Přibližně v roce 2012 začal mít problémy s vyřizováním agendy. Jednak se u něj jednalo o syndrom vyhoření, neboť v práci neshledával dostatečný smysl, ale šlo i o to, že neustále rostly požadavky na vykonávanou práci. Dále se mu narodily děti a přibýly mu tak povinnosti v rámci rodiny, včetně rozsáhlé rekonstrukce bytu. V poslední době řešil zejména trestnou činnost týkající se omamných a psychotropních látek. Jednalo se o skutkově a právně velmi složité věci, často s velkým množstvím vazebně stíhaných osob. Nebyl schopen stanovit si priority a někdy řešil i věci, které nebyly tak podstatné, jiné naopak v potřebném čase nevyřizoval. Po obdržení kárného návrhu provedl zásadní sebereflexi, kterou měl učinit již po předchozím rozhodnutí kárného senátu. Ví, že má poslední možnost, aby obhájil své setrvání v soustavě státního zastupitelství a přesvědčil

kárný soud o své schopnosti být prospěšným článkem tohoto systému. Uvědomil si, že mu mnohem více vyhovuje práce na obvodním státním zastupitelství. Požádal proto o stáž na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 4, kterou nastoupil 1. 8. 2019, a následně požádal o trvalé přeložení na toto státní zastupitelství. Byla mu přidělena agenda v oblasti dopravních nehod. V této práci opět našel smysl. Je v bezprostředním kontaktu s pachateli i poškozenými. Za prací vidí konkrétní lidské osudy a jsou rychle znatelné výsledky jeho práce. Hojně využívá i procesních odklonů a těší jej, když se mu v rámci jeho činnosti podaří aplikovat prvky tzv. restorativní justice, tedy když dojde k dohodě a jakémusi usmíření obviněného a poškozeného, nebo alespoň k sebereflexi a snaze o nápravu ze strany obviněného. Agenda není tak složitá, jako byla na městském státním zastupitelství. Průtahy v řízení nemá, je schopen v pátek odcházet z práce s tím, že má vše hotovo. Rozhodl se také vyhledat pomoc odborného psychoterapeuta, se kterým pracuje na nápravě svých osobnostních předpokladů, které ovlivňují způsob jeho práce a pracovní výkonnost. Zúčastnil se semináře Duševní hygiena a prevence syndromu vyhoření pořádaného Justiční akademii, jenž cílil právě na situace, ve kterých se ocital a částečně nadále ocitá. Situaci řešil i se svou partnerkou. Ta mu vyjádřila velkou podporu a je připravena mu nadále vytvářet takové zázemí, aby mohl plnit jeho povinnosti státního zástupce v odpovídající kvalitě. Ačkoliv měl dlouhodobé problémy s průtahy, ostatní povinnosti státního zástupce plnil. Po celou dobu výkonu své činnosti se snažil pracovat odborně, odpovědně, nestranně a spravedlivě. Odborné kvality jsou potvrzovány i hodnocením ze strany nadřízených. Vždy vykazoval velkou míru kolegiality, ochoty diskutovat s ostatními státními zástupci složitější otázky či zajistit substituci při intervenci u hlavního líčení, což vyplývá nejen z jeho pracovního hodnocení, ale též z rozhodnutí v předchozím kárném řízení sp. zn. 12 Ksz 2/2017. Kárně obviněný se uvědomuje, že v důsledku jeho postupu v dozorovaných věcech došlo k porušení jeho povinností, což mohlo vést až k ohrožení důvěry v činnost státního zastupitelství jako celku a odbornost jeho postupu. Uvedených negativních následků upřímně lituje a má skutečný zájem napravit se a být plnohodnotným a prospěšným článkem soustavy státního zastupitelství.

[7] Ačkoliv podle 314q odst. 5 tr. ř. soud při projednání návrhu na schválení dohody o vině a trestu neprovádí dokazování, kárný soud považoval za nezbytné, aby s ohledem na okolnosti věci provedl dokazování v rozsahu potřebném pro posouzení přiměřenosti dohody z hlediska druhu a výše navrženého kárného opatření (§ 314r odst. 2 tr. řádu). Vycházel z toho, že použití trestního řádu je v souladu s § 25 zákona o kárném řízení pouze přiměřené. Smyslem § 314q odst. 5 tr. řádu je výrazně procesně zjednodušit trestní řízení v případě využití dohody o vině a trestu (viz Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, komentář k § 314q). Zjednodušením je zejména to, že není třeba prokazovat skutek, který je obviněnému kladen za vinu. Pro účely kárného řízení však soud považoval za možné vést k dokazování ke splnění podmínek schválení samotné dohody. Mohl by tak zřejmě učinit v určitém rozsahu i opatřeními potřebných „vysvětlení“ uvedených § 314q odst. 5 tr. řádu, nicméně neshledal žádný důvod, aby v omezeném rozsahu nemohl provést i běžné dokazování. Zákon o kárném řízení nijak nerozlišuje mezi ústním jednáním o schválení dohody o vině a kárném opatření a ústním jednáním běžným. Oproti tomu trestní řád rozlišuje mezi veřejným zasedáním k rozhodnutí o návrhu na schválení dohody o vině a trestu a hlavním líčením. Pro hlavní líčení veřejné zasedání platí poněkud odlišná pravidla a nemohou proběhnout současně (k hlavnímu líčení viz zejména § 196 a násl. tr. řádu a k veřejnému zasedání viz zejména § 232 a násl. tr. řádu, byť se v něm přiměřeně použijí i ustanovení o hlavním líčení). Naopak v kárném řízení, pokud by proto kárný soud dohodu neschválil, nenařizoval by nové

pokračování

jednání, ale pokračoval by dále v již zahájeném jednání, neboť jde stále o ústní jednání o kárném návrhu. Samozřejmě by ústní jednání mohl z důvodu vhodnosti odročit, což by nemělo nic na to, že by se jednalo stále o stejné ústní jednání. Při ústním jednání se podle § 17 odst. 4 zákona o kárném řízení provádí důkazy. Kárný soud tedy může, pokud to považuje pro rozhodnutí o návrhu na schválení dohody za nezbytné, provést v nezbytném rozsahu dokazování. Takto provedené důkazy pak může pro své rozhodnutí použít i v případě, že neschválí dohodu o vině a kárném opatření.

[8] Soud proto provedl výslech obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4 a důkaz hodnocením kárně obviněného jako dočasně přiděleného státního zástupce na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 9. 10. 2019. Z nich vyplynulo, že se kárně obviněný na obvodním státním zastupitelství rychle zapracoval, zvládá i krátké lhůty k vypracování obžalob a návrhů na potrestání, kvalita zpracovávaných věcí je na požadované úrovni. Průtahy v jeho práci nejsou. Má znalost právních předpisů, včetně specifických souvisejících s jeho agendou, zná i příslušnou judikaturu. Jasně a srozumitelně komunikuje s kolegy i policií. Zapojil se bez potíží do běhu státního zastupitelství i do kolektivu. Je ochotný a vstřícný, plní bez problémů i úkoly navíc. Celkově byl hodnocen známkou 2, tedy jako velmi dobrý. Obvodní státní zástupkyně je s jeho prací spokojena a projevila přání, aby soud dohodu o vině a kárném opatření schválil.

[9] Soud dále provedl listinné důkazy v podobě žádosti kárně obviněného o přeložení k výkonu funkce k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 4 z 27. 9. 2019 a rozhodnutím ministryně spravedlnosti, kterým bylo této žádosti vyhověno ze dne 6. 11. 2019, s účinností přeložení ke dni 1. 12. 2019. Byly provedeny též listinné důkazy prokazující psychologické konzultace se zaměřením na odstranění obtíží souvisejících s nižší motivací k práci a s pocitem vyhoření a o absolvování kurzu Justiční akademie Duševní hygiena a prevence syndromu vyhoření.

II. Hodnocení soudu

[10] Pokud jde o výrok I. o zastavení řízení, pak podle § 14 písm. a) zákona o kárném řízení mj. platí, že senát bez ústního jednání řízení zastaví, byl-li vzat návrh zpět. Z hlediska kárného práva procesního je třeba nahlížet na dílčí útoky kárného provinění jako na samostatný skutky, jak vyplývá z § 12 odst. 12 tr. ř. za použití § 25 zákona o kárném řízení. Proto ve vztahu k dílčím útokům soud řízení zastavil.

[11] Soud se dále musel zabývat tím, zda je vůbec institut schválení dohody o vině a trestu upravený v trestním řádu použitelný na základě § 25 zákona o kárném řízení. Kárný senát pro řízení ve věcech státních zástupců se v minulosti touto otázkou ještě nezabýval. Zabývaly se jí však kárné senáty Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců. Zejména jde o usnesení ze dne 17. 1. 2019, čj. 13 Kss 5/2018-71, ve věci Martina Valehracha. V něm kárný senát dospěl k závěru, že v již zahájeném řízení o kárné odpovědnosti lze přiměřeně použít právní úpravu institutu dohody o vině a trestu (kárném opatření). Vyšel z toho, že ačkoliv některá ustanovení upravující dohodu o vině a trestu v kárném řízení nelze použít, zejména nelze kárné řízení zahájit návrhem na schválení dohody, obecně jej využít lze. Výrok o schválení dohody totiž lze podřadit pod § 19 odst. 1 zákona o kárném řízení, podle něž *dojde-li senát k závěru, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření nebo rozhodne o upuštění od uložení kárného opatření za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy*. I v případě schválení dohody o vině a trestu podle trestního řádu rozhodne soud o vině a

trestu. V obou případech tedy soud rozhoduje o vině a trestu (resp. kárném opatření). Odsuzující rozsudek vydaný na základě schválení dohody o vině a trestu, a potažmo ani rozhodnutí o schválení dohody o vině a kárném opatření, tedy z formálního hlediska nemění povahu rozhodnutí jakožto rozhodnutí odsuzujícího, obsahujícího samostatné výroky soudu o vině a trestu (kárném opatření). Přiměřená aplikace není vyloučena ani z povahy věci, neboť kárná provinění jsou delikty společensky méně škodlivé, než zločiny a přečiny. Na toto usnesení navázala i další rozhodnutí kárných senátů pro řízení ve věcech soudců, kterými byly dohody o vině a kárném opatření schvalovány. Kárný senát pro řízení ve věcech státních zástupců se s uvedenými závěry ztotožnil, neboť kárné řízení ve věcech státních zástupců neobsahuje žádné odchylky, které by přiměřenému použití trestního řádu týkajících se dohody o vině a trestu bránily.

[12] Soud proto posuzoval podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření stanovené trestním řádem. Soud nemůže podle § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu schválit mimo jiné jen tehdy, pokud je nesprávná, což zahrnuje i situaci, že je v rozporu se zákonem (viz bod 5 rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2019, čj. 11 Kss 8/2018-199, ve věci I. M.). Podle § 175a tr. řádu lze o dohodě o vině a trestu jednat jen tehdy, jestliže výsledky vyšetřování dostatečně prokazují závěr, že se skutek stal, že tento skutek je trestným činem a že jej spáchal obviněný. Při přiměřené aplikaci těchto ustanovení na základě § 25 zákona o kárném řízení tedy musí z dosud zajištěných podkladů vyplývat, že se stal skutek, tento skutek je kárným proviněním, a že jej spáchal kárně obviněný. Soud si tak ověřil, zda jsou tyto podmínky splněny. Pochybnosti, které mu vznikly o tom, zda i některé dílčí útoky představují součást kárného provinění, byly odstraněny zpětvzetím kárného návrhu kárným navrhovatelem ohledně těchto dílčích útoků a uzavřením nové dohody, jak bylo uvedeno v bodech [3]a [4] tohoto rozhodnutí.

[13] Soud dle přiměřeného použití § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu neschválí též v případě, že jsou druh a výše navrženého kárného opatření zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění (k tomu viz též rozhodnutí ve věci I. M.). Kárně obviněný stanul před kárným soudem již potřetí, byť první rozhodnutí je zahlazeno. Podruhé je kárně stíhán za průtahy při dozoru. V minulosti mu byly opakovaně uděleny výtky za průtahy při výkonu dozoru. Průtahy vymezené dohodou o vině a kárném opatření jsou velmi významné, včetně významných průtahů při vyřizování základních a stěžejních podání obviněných, navíc ve vazebních věcech (k tomu viz zejména rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2017, čj. 12 Ksz 8/2016 – 81). Za této situace nepochybně přicházelo v úvahu, pokud jde o druh kárného opatření, i nejpřísnější kárné opatření, tedy odvolání z funkce.

[14] Na druhou stranu kárný soud vyšel z toho, že smyslem kárného řízení je zajistit plnění povinností při výkonu funkce státního zástupce (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2011, čj. 12 Ksz 4/2010-141), jakož i veřejný zájem na ochraně řádného výkonu působnosti státního zastupitelství (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2013, čj. 12 Ksz 2/2013-83). Je-li tedy dána dostatečně vysoká pravděpodobnost, že státní zástupce bude nadále řádně plnit své povinnosti, mělo by se přistupovat k uložení kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce výjimečně, zejména pokud by bylo kárné provinění natolik závažné, že by již jen setrvání kárně obviněného v soustavě státního zastupitelství představovalo ohrožení důvěry v její řádnou činnost. Kárné opatření odvolání z funkce by mělo být využito též tehdy, kdy je vysoce pravděpodobné, že by jiné kárné opatření nevedlo k napravení kárně obviněného a bylo by jen otázkou času, kdy kárně obviněný stane před kárným soudem znovu.

pokračování

[15] Kárně obviněný v nyní posuzované věci zvolil razantní snahu o nápravu svých pochybení. Přiznal, že již není schopen zastávat funkci státního zástupce na úrovni krajského státního zastupitelství a sám požádal o přeložení na stupeň okresní. Z provedeného dokazování vyplývá, že tato změna skutečně výrazně pomohla k odstranění nedostatků jeho práce. Věci na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 4 je schopen vyřizovat v požadovaných lhůtách i kvalitě. Navíc zapracoval s pomocí kurzu a psychologa na rozvoji své osobnosti, aby byl lépe schopen organizovat svou práci a neztrácel motivaci. I z jeho výsledku bylo zřejmé, že jej nová práce baví, má z ní radost a bude se maximálně snažit, aby k vytýkaným nedostatkům již do budoucna nedocházelo. O to, aby na obvodním státním zastupitelství pracoval, projevila zájem i obvodní státní zástupkyně. Soud proto dospěl k závěru, že s ohledem na tyto okolnosti je zde vysoká pravděpodobnost, že kárně obviněný může být do budoucna platným článkem soustavy státního zastupitelství a není tedy nutné trvat na kárném opatření odvolání z funkce, ale jako druh kárného opatření postačí snížení platu.

[16] Pokud jde o výši kárného opatření, pak za relevantní nepovažoval soud úvahu účastníků, že by se mělo do výše kárného postihu započítat snížení platu kárně obviněného v důsledku přechodu na nižší stupeň státního zastupitelství o 10%. Na přechod na obvodní státní zastupitelství nelze pohlížet jako na kárné opatření. Plat je odvozen od náročnosti a zodpovědnosti kladených na státní zástupce na jednotlivých stupních státního zastupitelství. Ostatně právě nižší náročnost práce na obvodním státním zastupitelství byla jedním z důvodů, pro který kárně obviněný požádal o přeložení.

[17] Na druhou stranu si je soud vědom, že při schvalování dohody o vině a kárném opatření by měl zohlednit, že on sám druh kárného opatření nevybírá, ani neurčuje jeho výměru. K dohodě došlo na základě vzájemné shody kárného navrhovatele a kárně obviněného a logicky by tedy měla být i jistým kompromisem, který by měl soud v rámci možností respektovat. Ochota kárně obviněného uzavřít dohodu a tím zjednodušit kárné řízení může být často motivována právě mírnějším kárným opatřením, než by mu mohlo být jinak uloženo. Platí tedy obdobné závěry, které jsou uvedeny v odborné literatuře ke schvalování dohody o vině a trestu: *„Soud plní roli pouze kontrolní, je zárukou, aby nebyl sjednán výsledek zcela neadekvátní danému případu. Jde také o záruku proti korumpování státního zástupce. Soud by tak měl zjišťovat, zda dosažená dohoda o vině a trestu zcela zřetelně nevybočuje z rámce zákonných kritérií pro výběr druhu trestu a jeho výměru, zda se v celkovém vyznění nejedná o trest nespravedlivý.“* (Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, komentář k § 314r). Tyto závěry platí o to více v kárném řízení, které je primárně řízením ve věcech služebního poměru ke státu. Zde je ještě cennější dosažení dohody mezi účastníky řízení, než je tomu v případě stran trestního řízení. Státní zástupce a obviněný se v dalším životě zpravidla již nemusí nijak stýkat. Oproti tomu v kárném řízení je nejčastějším kárným navrhovatelem přímý nadřízený kárně obviněného. I po skončení kárného řízení se tak budou denně potkávat na pracovišti a budou spolu muset spolupracovat. Vzájemná dohoda tak přispívá k lepším vztahům na pracovišti, než pokud se účastníci nedohodnou a musí rozhodnout soud. Důvodem pro neschválení dohody o vině a kárném opatření by tak proto neměla být situace, že se kárný soud domnívá, že by kárné opatření mělo být o něco přísnější, nebo naopak o něco méně přísné. Mělo by se jednat pouze o situace, že je dohodou sjednané kárné opatření zcela zjevně nepřiměřené závažnosti spáchaného kárného provinění. K podobným závěrům dospěl ostatně i senát 11 Kss v rozhodnutí ve věci I. M.

[18] Kárný soud touto optikou posoudil sjednanou výměru kárného opatření. Jeho maximální možná výše by podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství představovala 30% na dobu 2 let, neboť předchozí kárný postih nebyl dosud zahlazen. S přihlédnutím k dosavadním kárným opatřením ukládaným státním zástupcům za průtahy neshledal, že by byla navržená výměra kárného opatření ve výši 20 % na dobu 2 let zcela zjevně nepřiměřená závažnosti spáchaného kárného provinění s přihlédnutím k sebereflexi kárně obviněného a jím přijatým opatřením k nápravě.

[19] Soud proto shledal, že jsou splněny podmínky pro schválení dohody vymezené v § 314r tr. řádu, a proto ji výrokem II. schválil.

[20] Výrokem III. v souladu s § 314r odst. 4 tr. řádu rozhodl o vině kárně obviněného a o kárném opatření v souladu s uzavřenou dohodou o vině a kárném opatření.

VI. Závěr

[21] Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněnému uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců